

λέγομαι

λέγομαι, ρ. [<λέγω]. **1.** ονομάζομαι. Οι πιο παλιοί θα θυμούνται την ηλίθια φρ. που απηύθυναν οι ανώτεροι προς τους κατώτερους στο στρατό: *είσαι ο... και λέγεσαι(;)!* **2.** θεωρούμαι, περνιέμαι: «εσύ είσαι που λέγεσαι για θαρραλέος;». **3.** (απρόσ.) **λέγεται**, διαδίδεται, θρυλείται, φημολογείται: «λέγεται πως θα έχουμε υποτίμηση του ευρώ». (Ακολουθούν 13 φρ.)·

- αυτό να λέγεται, βλ. λ. [αυτός](#)·

- δε λέγεται ή που δε λέγεται, δηλώνει τόσο μεγάλη ένταση ή ποσότητα, που είναι αδύνατο να περιγραφεί με λόγια: «περάσαμε τόσο καλά, που δε λέγεται || έγινε τέτοια φασαρία, που δε λέγεται || ξαφνικά ακούστηκε ένας θόρυβος, που δε λέγεται || ήταν τόσοσ πολύ κόσμος μαζεμένος, που δε λέγεται || έριχνε τέτοια βροχή, που δε λέγεται». (Λαϊκό τραγούδι: *πήρε φωτιά μια καρδιά, καίγεται κι ο καημός δε λέγεται*)·

- η αλήθεια να λέγεται, βλ. λ. [αλήθεια](#)·

- κατά πώς λέγεται, σύμφωνα με αυτά που λέγονται, που διαδίδονται: «κατά πώς λέγεται, θα έχουμε σύντομα εκλογές»·

- λόγος είναι και λέγεται, βλ. λ. λόγος·

- ούτε να λέγεται! **α.** έκφραση που δηλώνει κατηγορηματική άρνηση ή κατάφαση: «θα τον βοηθήσεις, έτσι δεν είναι; -Ούτε να λέγεται!», δηλ. βεβαίως και δε θα τον βοηθήσω ή βεβαίως και θα τον βοηθήσω. **β.** είναι σίγουρο, είναι αδιαμφισβήτητο: «για τη νοικοκυροσύνη της, ούτε να λέγεται, αλλά σαν μάνα απέτυχε»·

- πολλά λέγονται, βλ. φρ. *πολλά λέγονται κι ακούγονται*·

- πολλά λέγονται κι ακούγονται, γίνονται πολλά σχόλια για κάτι, σχολιάζεται ευρέως και ποικιλοτρόπως κάτι: «πολλά λέγονται κι ακούγονται, για το ποια στάση θα κρατήσει κατά την ψηφοφορία στη Βουλή, ο τάδε βουλευτής της συμπολιτεύσεως»·

- το καλό να λέγεται, βλ. λ. [καλός](#)·

- το σωστό να λέγεται, βλ. λ. [σωστός](#)·

- το τι γίνεται δε λέγεται, βλ. λ. [γίνομαι](#)·

- το τι σου σέρνει δε λέγεται, βλ. λ. σέρνω·

- το ωραίο να λέγεται, βλ. λ. [ωραίος](#)·